

Medlem (Rigsdagstidende 1891—92 Tillæg A. Sp. 1585—88), og Tinget nægtede samme videre Fremme den 12te Oktober. Den 21de Oktober fremlagde Finansministeren dels „Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling indtil Finansloven for Finansaaret fra 1ste April 1891 til 31te Marts 1892 er givet“ og dels „Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1891 til 31te Marts 1892“ (Tillæg A. Sp. 2755—2978) og fremsatte den 14de December „Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1891 til 31te Marts 1892“ (Tillæg A. Sp. 3529—3554.) Samtlige disse Lovforslag henvistes til Finansudvalget, som afgav Betænkning over Tillægsbevillingslovsforslaget den 24de Marts (Tillæg B. Sp. 1681 fg.), og over Lovforslaget om Indtægts- og Udgiftsbevilling den 30te Marts (Tillæg B. Sp. 1921—1924.) Førstnævnte Lovforslag vedtoges af Folketinget ved 3dje Behandling den 30te Marts og af Landstinget ved 3dje Behandling den 1ste April, og stadfæstedes af Kongen den 12te April.

Der foreligger saaledes vel en Tillægsbevillingslov for 1891—92, men ingen af Rigsdagen vedtagen Finanslov. Statsrevisorerne have derfor i deres Undersøgelse af Statsregnskabet for dette Aar i det væsentlige været stillede paa samme Maade som for de nærmest foregaaende, idet de have været henviste til en Sammenligning mellem Statsregnskabet og de ministerielle Budgetter samt disses Forhold til det af Ministeriet fremlagte og i Tingene behandlede Finanslovsforslag, til Tillægsbevillingsloven af 12te April 1892 og til Overslagene for tidligere Aar.“

Indstillingerne med deres Begrundelse lyde saaledes:

„Følge det saaledes oplyste skønne Clausen og Holm af de i Statsrevisorerne Betænkninger for de 6 Finansaar 1885—91 anførte Grunde ikke rettere, end at det for Finansaaret 1891—92 afslagte Statsregnskab, med Undtagelse af de i Henhold til Tillægsbevillingsloven opførte Poster, maa indstilles til ikke at passere, hvorfor der da heller ikke for dem, lige saa lidt som ved de foregaaende Statsregnskaber, bliver Anledning til at gøre Indstilling angaaende Regnskabets enkelte Poster.

Dinesen og Dresing maa derimod, ligeledes ifølge de samme Betragt-

ninger, som de have gjort gældende i de nævnte Betænkninger, indstille det for Finansaaret 1891—92 afslagte Statsregnskab til Godkendelse.“

Som det vil ses, henvise Revisorerne med Hensyn til Begrundelsen af deres Indstillinger til de af Statsrevisorerne i Betænkningerne for de 6 foregaaende Finansaar anførte Raisonnements. Udvalgets Flertal (Ryser, Rump, Sehested og Sthyr), der tiltræder Dinesens og Dresings Indstilling, formener ogsaa at kunne nøjes med som Grundlag for sit Standpunkt at henvise til, hvad der indeholdes i de af Landstingets Udvalg i tidligere Aar over Statsrevisionens Arbejde afgivne Betænkninger.

Mindretallet (Th. Nielsen) skal først henvise til tidligere Udtalelser (jfr. Rigsdagstidende for 1887—88, Tillæg B. Sp. 25, 26, for 1889—90, Tillæg B. Sp. 18—19, for 1890—91, Tillæg B. Sp. 36—38, for 1891—92, Tillæg B. Sp. 7—8 og for 1892—93, Sp. 20—22) og desuden gøre et Par Tilføjelser. Det Statsregnskab, over hvilket Statsrevisorerne Betænkning foreligger, afviger ikke i sin Karakter fra de nærmest foregaaende, idet det for Hovedbevillingernes Vedkommende støtter sig til en foreløbig Lov (Lov af 1ste April 1891); kun Tillægsbevillingen for 1891—92 er det lykkes Regeringen at gennemføre paa regelmæssig Maade. Mindretallet mener nu som før, at foreløbige Finanslove ere i bestemt Strid med Grundloven og kunne ikke udstedes i Henhold til § 25. Der er jo i tidligere Tider fra ansete Politikere faldet meget stærke Udtalelser imod provisoriske Finanslove, om deres Utilstedelighed og Uoverensstemmelse med Grundloven. Nuværende Amtmand, Kammerherre Bille i Holbæk f. Eks. udtalte under Forfatningsforhandlingerne i 1866, at provisoriske Finanslove ville være fuldstændig lammende for det konstitutionelle og politiske Liv. Han sluttede med følgende Bemærkninger: „Saa længe Muligheden af provisoriske Finanslove overhovedet admit-